

Behouden vaart

Deze keer gaat alles anders. De uitvaart vindt plaats in het havenstadje Delfzijl, waar schepen uitvaren, de zee op. Uitvaart en havenstad, een mooie combinatie. We maken de uitvaartdienst mee in een RK kerk, die tjokvol zit. Terwijl de kerkgangers zingen, schrijden wij met de kist met de overleden mevrouw door het gangpad en dragen haar naar het altaar. Er gaat een rilling door mij heen, zo indrukwekkend is dat. De vrouwelijke pastor, staande bij de kist, spreekt mooi over engelen die haar zullen begeleiden op haar hemelvaart. Dat zijn wij niet, wij begeleiden haar alleen het laatste stukje op aarde.

De begraafplaats is in ruste. Er worden alleen nog mensen begraven, van wie er al een familielid ligt. Het kantoortje naast de ingangspoort heeft een andere bestemming gekregen, is woonhuis geworden. Terwijl we wachten op de begrafenisstoet, zie ik door het raam een vrouw boodschappen uit een supermarkttas pakken, naar de koelkast lopen, terwijl ze met een andere vrouw praat. Links voor het gebouwtje staat een boot in aanbouw op een trailer. De kajuit zit erop; nu de rest nog.

Als iedereen gearriveerd is, gaat de stoet op weg, door de poort het hoofdpad op. Uitvaartverzorgster Janet en de pastor met een groot kruis lopen voorop. Wij willen volgen met de rijdende baar maar, oh jee.....knrrr knrrr, hij is niet vooruit te krijgen. De rem zit er op. Maar waar zit dat ding? Over de baar ligt een zwart kleed, je ziet daaronder niets. Janet loopt al een heel stuk voor ons uit. We kunnen toch niet luid gaan roepen: hé, Janet, wacht even, waar zit de rem? Moeten we met ons hoofd onder het zwarte kleed duiken om de rem te zoeken? Een pijnlijk moment. Opeens komt er een alert familielid aangesneld, weet meteen de hendel van de rem te vinden, plok! klinkt het. Dan kunnen wij gaan lopen, alle hens aan dek. Janet kijkt verbaasd achterom. Waar blijven ze nou, zie ik haar denken.

Als we de kist met de overledene op het graf gezet hebben laten we het verder met een gerust hart aan de engelen over en lopen terug. Achter het woonhuis, op de begraafplaats, zie ik een kano liggen. Hij is net geverfd, glanst aan alle kanten en is klaar om te gaan varen. Het zeegat uit.

Behouden vaart!